

Η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας & η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε.

I. Εισαγωγή

Η δημιουργία ευρωπαϊκής εισαγγελίας (EPPO: European Public Prosecutor's Office) με αρμοδιότητα την καταπολέμηση των εγκλημάτων κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε. αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης για πολλά χρόνια. Ως αφετηρία της σύλληψης της ιδέας της δημιουργίας του EPPO θεωρείται «Η έκκληση της Γενεύης», η οποία έγινε τον Οκτώβριο του 1996, από μια ομάδα ευρωπαίων δικαστών για τη δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου, στο πλαίσιο του οποίου οι δικαστές θα μπορούσαν, χωρίς τα τότε κωλύματα της διπλωματικής οδού, να ερευνούν και να ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις ανακρίσεις που διενεργούν. Η συνέχεια δόθηκε με την πρόβλεψη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στο Corpus Juris το 2000, το οποίο παρουσιάστηκε ως σχέδιο ενός ενιαίου κειμένου ποινικών διατάξεων, με ρυθμίσεις, ουσιαστικού & δικονομικού δικαίου, άμεσα εφαρμοστέου στα κράτη μέλη με σκοπό την αποκλειστική προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε. και με την έκδοση της Πράσινης Βίβλου σχετικά με την ποινική προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και τη δημιουργία ευρωπαϊκής εισαγγελικής αρχής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, καθώς και της έκθεσης για τη συνέχεια που θα δοθεί στην Πράσινη Βίβλο, της 19ης Μαρτίου 2003. Συνεπώς είκοσι ένα χρόνια μετά την ανακοίνωση από τους εμπειρογνώμονες του Corpus Juris της σύστασης μιας ευρωπαϊκής εισαγγελίας και τέσσερα και πλέον χρόνια μετά την υποβολή της πρότασής της από την Επιτροπή, ο κανονισμός για την ίδρυση του EPPO έλαβε τη συναίνεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 5 Οκτωβρίου 2017 και τελικά εγκρίθηκε από το ΣΔΕΥ στις 12 Οκτωβρίου 2017 στο πλαίσιο ενισχυμένης συνεργασίας με 20 συμμετέχοντα κράτη μέλη και συνολικά 22 στο παρόν στάδιο. (Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Εσθονία, Ισπανία, Ιταλία, Κροατία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Τσεχική Δημοκρατία, Φινλανδία ενώ στη συνέχεια προστέθηκαν η Μάλτα και η Ολλανδία).

Ο κανονισμός δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. στις 31 Οκτωβρίου 2017 και τέθηκε σε ισχύ στις 20 Νοεμβρίου 2017.

Ο ΕΡΡΟ θα είναι ανεξάρτητο ευρωπαϊκό γραφείο εισαγγελίας αρμόδιο για τη διερεύνηση και δίωξη των εγκλημάτων που ορίζονται στην οδηγία 1371/2017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης ("οδηγία PIF").

Η νομική βάση για την ίδρυση του ΕΡΡΟ είναι η πρόβλεψη του αρ. 86 παρ.1 ΣΛΕΕ, η παρ.1 της οποίας ορίζει ότι: *«Για την καταπολέμηση των αδικημάτων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία μέσω κανονισμών, μπορεί να συστήσει Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εκ της Eurojust. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εφόσον δεν επιτευχθεί ομοφωνία, ομάδα αποτελούμενη από εννέα τουλάχιστον κράτη μέλη μπορεί να ζητήσει να παραπεμφθεί το σχέδιο κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η νομοθετική διαδικασία στο Συμβούλιο αναστέλλεται. Αφού συζητήσει το ζήτημα και εφόσον επιτευχθεί συναίνεση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναπέμπει, εντός τετραμήνου από την αναστολή αυτή, το σχέδιο στο Συμβούλιο προς θέσπιση. Εντός της αυτής προθεσμίας, σε περίπτωση μη συμφωνίας, και εφόσον εννέα τουλάχιστον κράτη μέλη επιθυμούν να καθιερώσουν ενισχυμένη συνεργασία βάσει του συγκεκριμένου σχεδίου κανονισμού, τα εν λόγω κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.»*

Η αρμοδιότητα του ΕΡΡΟ προβλέπεται στο αρ. 86 παρ.2 ΣΛΕΕ στην οποία ορίζεται ότι: *«Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για την καταζήτηση, τη δίωξη και την παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης, ενδεχομένως σε σύνδεση με την Ευρώπη, των δραστών αδικημάτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, όπως τα συμφέροντα αυτά ορίζονται στον κανονισμό της παραγράφου 1, καθώς και των συνεργών τους. Ασκεί δε ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων των κρατών μελών την ποινική δίωξη των αδικημάτων αυτών».*

Σημαντική διάταξη για την τυχόν μελλοντική επέκταση των αρμοδιοτήτων του ΕΡΡΟ αποτελεί το αρ. 86 παρ.4 ΣΛΕΕ στο οποίο ορίζεται ότι: *«Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δύναται, ταυτόχρονα ή σε μεταγενέστερο στάδιο, να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση της παραγράφου 1, προκειμένου να επεκτείνει τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στην καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας με διασυνοριακή διάσταση, και για την κατ' επέκταση τροποποίηση της παραγράφου 2 όσον αφορά τους δράστες σοβαρών εγκλημάτων με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη καθώς και τους συνεργούς τους. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Επιτροπή.»*

II. Νομοθετική πρωτοβουλία

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε στις 17.7.2013 νομοθετική πρωτοβουλία αποτελούμενη από δύο προτάσεις κανονισμών: α) την δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (EPPO) και β) την μεταρρύθμιση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνεργασίας για την Ποινική Δικαιοσύνη (Eurojust). Επίσης, εξέδωσε δύο ανακοινώσεις σχετικά με τη διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την καλύτερη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης μέσω της σύστασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της μεταρρύθμισης της Eurojust. Κοινή προσέγγιση των αιτιολογικών σκέψεων/προοιμίων αυτής της νομοθετικής δέσμης αποτελούσε ότι τα οικονομικά συμφέροντα της Ε.Ε. δεν προστατεύονται επαρκώς και η διασυννοριακή απάτη στον τομέα του Φ.Π.Α. προκαλεί σημαντικές απώλειες στους εθνικούς προϋπολογισμούς καθώς τα υπάρχοντα όργανα της Ε.Ε. (OLAF, EUROJUST, EUROPOL) δεν μπορούν να διενεργούν ποινικές έρευνες ή να ασκούν διώξεις σε υποθέσεις απάτης.

Επίσης οι προσπάθειες των εθνικών διωκτικών αρχών είναι αποσπασματικές και περιορίζονται στα όρια του εκάστοτε οικείου κράτους μέλους, ενώ τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν πάντοτε τα μέτρα που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των εγκλημάτων σε βάρος του προϋπολογισμού της Ε.Ε. Επισημαίνεται επίσης ότι ο μικρός αριθμός διώξεων συνοδεύεται από χαμηλά ποσοστά ανάκτησης των ποσών που έχουν χαθεί λόγω απάτης, ενώ τα πρόσωπα που διαπράττουν απάτες σε βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ ή που δημιουργούν περίπλοκα σχήματα για τη διάπραξη απάτης στον τομέα του ΦΠΑ (π.χ. απάτη τύπου Carousel), με απώλεια εσόδων για τους εθνικούς προϋπολογισμούς τουλάχιστον 50 δισεκατομμύρια ευρώ, γνωρίζουν ότι έχουν πολλές πιθανότητες να οικειοποιηθούν το προϊόν των εγκλημάτων τους, καθώς βασίζονται στην έλλειψη συνεκτικής επιβολής του νόμου στην Ε.Ε. και στην ανομοιομορφία της ποινικής αντιμετώπισης ανά κράτος μέλος.

Συμπερασματικά η αρχή της νομοθετικής πρωτοβουλίας συνίσταται στην παραδοχή πως όταν υπάρχει ένας «ομοσπονδιακός προϋπολογισμός» με χρήματα που προέρχονται από όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε. και των οποίων η διαχείριση υπόκειται σε κοινούς κανόνες χρειάζονται και «ομοσπονδιακά εργαλεία» για την αποτελεσματική του προστασία σε όλη την Ένωση.

III. Αρμοδιότητα

Σύμφωνα με το αρ. 4 του κανονισμού η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για την έρευνα, δίωξη, παραπομπή, ενώπιον της

δικαιοσύνης των δραστών καθώς και των συνεργών τους των αξιόποινων πράξεων οι οποίες θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης που προβλέπονται στην οδηγία 1371/2017 και καθορίζονται από το κανονισμό. Για το σκοπό αυτό η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διενεργεί έρευνες, ασκεί πράξεις ποινικής δίωξης, εκτελεί εισαγγελικά καθήκοντα στα αρμόδια δικαστήρια των κρατών μελών έως την οριστική περάτωση της υπόθεσης.

Η οδηγία θεσπίζει τις αναγκαίες ρυθμίσεις στον τομέα της πρόληψης και καταπολέμησης της απάτης και των λοιπών παράνομων δραστηριοτήτων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης με τον καθορισμό ποινικών αδικημάτων και κυρώσεων.

Για τους σκοπούς της οδηγίας, ως «οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης» νοούνται όλα τα έσοδα και δαπάνες που καλύπτονται αποκτώνται μέσω ή οφείλονται: α) στον προϋπολογισμό της Ένωσης, β) στους προϋπολογισμούς των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης που έχουν ιδρυθεί βάσει των Συνθηκών ή στους προϋπολογισμούς των οποίων αυτά ασκούν άμεσα ή έμμεσα τη διαχείριση και εποπτεία.

Όσον αφορά τα έσοδα που προκύπτουν από τους ίδιους πόρους Φ.Π.Α. έχουμε εφαρμογή μόνο σε περιπτώσεις σοβαρών αδικημάτων κατά του κοινού συστήματος Φ.Π.Α. όταν οι εκούσιες ενέργειες ή παραλείψεις διαπράχθηκαν σε διασυνοριακές πρακτικές εξαπάτησης σχετικά με:

i) τη χρήση ή την υποβολή ψευδών, ανακριβών ή ελλιπών δηλώσεων ή εγγράφων που σχετίζονται με τον Φ.Π.Α. με αποτέλεσμα τη μείωση των πόρων του προϋπολογισμού της Ένωσης,

ii) την αποσιώπηση πληροφοριών που συνδέονται με τον Φ.Π.Α. κατά παράβαση ειδικής υποχρέωσης, με τα αυτά αποτελέσματα ή

iii) την ορθή παρουσίαση των δηλώσεων Φ.Π.Α. για τους σκοπούς της δόλιας συγκάλυψης της μη καταβολής ή της παράνομης σύστασης δικαιωμάτων στις επιστροφές Φ.Π.Α. συνδέονται με το έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών της Ένωσης και περιλαμβάνουν συνολική ζημία τουλάχιστον 10.000.000 ευρώ.

Η έννοια των σοβαρών αδικημάτων κατά του κοινού συστήματος Φ.Π.Α. όπως θεσπίστηκε από την οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου αναφέρεται στις πλέον σοβαρές μορφές απάτης στον τομέα του Φ.Π.Α. ιδίως: α) στην αλυσιδωτή απάτη, β) την απάτη περί τον Φ.Π.Α. μέσω αφανών εμπορών, γ) την απάτη περί τον Φ.Π.Α. στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης που εγείρουν σοβαρές απειλές για το κοινό σύστημα Φ.Π.Α. και ως εκ τούτου για τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Τα αδικήματα κατά του κοινού συστήματος Φ.Π.Α. θεωρούνται σοβαρά: α) όταν συνδέονται με την επικράτεια δύο ή περισσότερων κ-μ

β) προκύπτουν από δόλιο σχέδιο στο πλαίσιο του οποίου διαπράττονται κατά διαρθρωμένο τρόπο με σκοπό την αδικαιολόγητη κατάχρηση του κοινού συστήματος Φ.Π.Α. γ) προκαλούν συνολική ζημία τουλάχιστον 10.000.000 ευρώ

Αναφορικά με την απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης επιβάλλει τη θέσπιση κοινού ορισμού της απάτης, ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και καλύπτει κάθε δόλια συμπεριφορά που αφορά τα έσοδα, τις δαπάνες και τα στοιχεία του ενεργητικού σε βάρος του γενικού προϋπολογισμού της Ε.Ε. συμπεριλαμβανομένων δημοσιονομικών πράξεων, όπως δανειοληπτικές & δανειοδοτικές δραστηριότητες

Προβλέπονται επίσης και άλλα ποινικά αδικήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης καθώς σύμφωνα με το αρ. 4 παρ.1-3, συνιστούν ποινικά αδικήματα: α) η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, με αντικείμενο περιουσιακά στοιχεία προερχόμενα από τα ποινικά αδικήματα που καλύπτονται από την οδηγία, β) η παθητική και η ενεργητική δωροδοκία δημόσιου λειτουργού και γ) η υπεξαίρεση δημόσιου λειτουργού.

IV. Δομή

i. Βασικά χαρακτηριστικά

Ο ΕΡΡΟ θα είναι μια ανεξάρτητη και εξαιρετικά εξειδικευμένη εισαγγελική υπηρεσία στην οποία οι εισαγγελείς της θα έχουν δικαίωμα να διενεργούν συντονισμένες έρευνες σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, ανταλλάσσοντας πληροφορίες με ταχείες διαδικασίες και καταβάλλοντας κοινές προσπάθειες για τη διασφάλιση του συντονισμού των ερευνών, τη ταχεία δέσμευση ή κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων και όπου απαιτείται την υποβολή αιτημάτων σύλληψης υπόπτων στο πλαίσιο μιας κοινής ευρωπαϊκής στρατηγικής για τη διενέργεια ερευνών και την άσκηση διώξεων.

Ο ΕΡΡΟ θα εκμεταλλεύεται τις δυνατότητες των κρατών μελών και θα συγκεντρώνει εμπειρογνωσία σε τομείς όπως η ανάλυση του εγκλήματος, η φορολογία, η λογιστική ή η πληροφορική και θα εγγυάται ομαλούς διαύλους επικοινωνίας χωρίς γλωσσικούς φραγμούς. Οι εισαγγελείς της θα συνεργάζονται με απρόσκοπτες διαδικασίες ως μέλη μιας ενιαίας υπηρεσίας, υπερβαίνοντας το πλαίσιο της χρονοβόρας και περίπλοκης ad hoc συνεργασίας ανά υπόθεση μεταξύ διαφορετικών εθνικών αρχών. Θα έχει μια ευρύτερη εικόνα της κατάστασης και ως εκ τούτου θα εντοπίζει και θα παρακολουθεί ευκολότερα υποθέσεις απάτης και άλλα εγκλήματα. Η οργανωτική δομή της υπηρεσίας θα επιτρέπει την

ταχεία και αποτελεσματική λήψη αποφάσεων κατά τη διεξαγωγή των ποινικών ερευνών και διώξεων ανεξάρτητα από τον αριθμό των κρατών μελών που συμμετέχουν σε αυτές ενώ θα διασφαλίζει ότι εκπροσωπούνται όλα τα εθνικά νομικά συστήματα των κρατών μελών και ότι ο χειρισμός των ερευνών και των διώξεων στα αντίστοιχα κράτη μέλη τους θα γίνεται κατ' αρχήν από εισαγγελείς με γνώση των επιμέρους νομικών συστημάτων

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα δομηθεί σε δύο επίπεδα:

Σε κεντρικό επίπεδο με το συλλογικό όργανο (κολλέγιο) το οποίο θα αποτελείται από τον Ευρωπαϊκό Γενικό Εισαγγελέα και 22 Ευρωπαίους Εισαγγελείς (1/ανά συμμετέχον κράτος μέλος), δύο εκ των οποίων θα είναι αναπληρωτές του Ευρωπαϊκού Γενικού Εισαγγελέα και τον διοικητικό διευθυντή.

Σε αποκεντρωμένο (εθνικό) επίπεδο με τους Εντεταλμένους Ευρωπαίους Εισαγγελείς η έδρα των οποίων θα βρίσκεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη και θα είναι τουλάχιστον 2 ανά κράτος μέλος.

Το κολλέγιο λαμβάνει αποφάσεις για στρατηγικά θέματα, καθώς και για γενικά θέματα που ανακύπτουν από μεμονωμένες υποθέσεις, ιδίως για την εξασφάλιση της συνέπειας, της αποτελεσματικότητας και της συνοχής της δικαστικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα κράτη μέλη καθώς και για άλλα θέματα που προσδιορίζονται στον κανονισμό, ενώ δεν λαμβάνει επιχειρησιακές αποφάσεις σε μεμονωμένες υποθέσεις.

Το κολλέγιο συστήνει μόνιμα τμήματα, εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και αποφασίζει με απλή πλειοψηφία καθώς κάθε μέλος δικαιούται να προκαλέσει ψηφοφορία για θέματα που αποφασίζονται από το συλλογικό όργανο και διαθέτει μία ψήφο. Η ψήφος του ευρωπαϊκού γενικού εισαγγελέα υπερσχύει μόνο σε περίπτωση ισοψηφίας.

Βασικές αρμοδιότητες των μόνιμων τμημάτων είναι η λήψη των αποφάσεων για την: α) παραπομπή υπόθεσης ενώπιον της δικαιοσύνης (ποινική δίωξη-παραπομπή), β) αρχειοθέτηση υπόθεσης, γ) εφαρμογή απλουστευμένης διαδικασίας δίωξης και την εντολή στον ευρωπαϊκό εντεταλμένο εισαγγελέα να ενεργήσει με σκοπό την οριστική περάτωση της υπόθεσης, δ) παραπομπή υπόθεσης στις εθνικές αρχές, ε) εκ νέου κίνηση έρευνας.

Το μόνιμο τμήμα, αποφασίζει με απλή πλειοψηφία, διενεργεί ψηφοφορία κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε μέλους του, ενώ κάθε μέλος διαθέτει μία ψήφο και η ψήφος του προέδρου υπερσχύει μόνο σε περίπτωση ισοψηφίας. Οι αποφάσεις λαμβάνονται μετά από σύσκεψη στις συνεδριάσεις του τμήματος βάσει, κατά περίπτωση, του σχεδίου απόφασης που υπέβαλε ο επιληφθείς ευρωπαίος εντεταλμένος

εισαγγελέας, ενώ έχει πρόσβαση κατόπιν αιτήματος σε όλο το υλικό της δικογραφίας για το σκοπό της προετοιμασίας των αποφάσεων του.

Επιπροσθέτως των μόνιμων μελών, στις διαβουλεύσεις του μόνιμου τμήματος συμμετέχει ο ευρωπαίος εισαγγελέας που εποπτεύει την έρευνα ή την δίωξη στο κράτος μέλος καταγωγής του, ο οποίος έχει δικαίωμα ψήφου με συγκεκριμένες εξαιρέσεις που ορίζονται ρητά στο κανονισμό ενώ το μόνιμο τμήμα μπορεί επίσης να καλεί άλλους ευρωπαίους εισαγγελείς ή ευρωπαίους εντεταλμένους εισαγγελείς που σχετίζονται με την υπόθεση να παρίστανται στις συνεδριάσεις του χωρίς δικαίωμα ψήφου.

ii. Καθήκοντα

A. Ο Ευρωπαίος Γενικός Εισαγγελέας

Σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ο ευρωπαίος γενικός εισαγγελέας είναι ο προϊστάμενος της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και έχει τα ακόλουθα καθήκοντα και αρμοδιότητες:

- οργανώνει τις εργασίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, διευθύνει τις δραστηριότητές της και λαμβάνει αποφάσεις σύμφωνα με τον κανονισμό για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και τον κανονισμό διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας
- εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έναντι των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οποιουδήποτε τρίτου.

Επιπλέον, ο ευρωπαίος γενικός εισαγγελέας έχει τα ακόλουθα καθήκοντα και αρμοδιότητες σύμφωνα με τον κανονισμό για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία:

- υποβάλλει πρόταση στο συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ως προς τους διορισμούς στις θέσεις των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων και του διοικητικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.
- καταρτίζει πρόταση κανονισμού διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.
- υποβάλλει πρόταση στο συλλογικό όργανο για τη σύσταση μόνιμων τμημάτων.
- συμμετέχει στις συνεδριάσεις των μόνιμων τμημάτων και προεδρεύει αυτών, σύμφωνα με τον κανονισμό διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.
- προετοιμάζει τις τακτικές συνεδριάσεις του συλλογικού οργάνου και προεδρεύει αυτών.

- καταρτίζει, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία διορισμού του, πρόταση για λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 109 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (κανόνες διαφάνειας).

- καταρτίζει το σχέδιο των δημοσιονομικών κανόνων στους οποίους υπόκειται η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία βάσει πρότασης του διοικητικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

- καταρτίζει για κάθε οικονομικό έτος, το οποίο συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, προβλέψεις των εσόδων και των δαπανών της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας βάσει πρότασης του διοικητικού διευθυντή.

- υποβάλλει προτάσεις για εκτελεστικούς κανόνες και έγγραφα προγραμματισμού προς έγκριση από το συλλογικό όργανο σύμφωνα με το άρθρο 114 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

- συνέρχεται σε τακτική βάση με τον πρόεδρο της Eurojust για να συζητήσουν θέματα κοινού ενδιαφέροντος και, όπου απαιτείται, συμμετέχει στις συνεδριάσεις του συλλογικού οργάνου της Eurojust.

- συνέρχεται σε τακτική βάση με τους επικεφαλής άλλων αρμόδιων οργάνων της Ε.Ε., όπως η Europol και η OLAF, και των σχετικών δικτύων οργανισμών της Ένωσης (ΔΕΥ).

- εκτελεί οποιοδήποτε άλλο καθήκον, όπως προβλέπεται στον κανονισμό για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

Ο Ευρωπαίος γενικός εισαγγελέας διορίζεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με κοινή συμφωνία, κατόπιν διαδικασίας επιλογής, όπως ορίζεται στο άρθρο 14 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

B. Οι Αναπληρωτές Ευρωπαίοι Γενικοί Εισαγγελεείς

Το Συλλογικό Όργανο διορίζει δύο Ευρωπαίους Εισαγγελεείς ως αναπληρωτές ευρωπαίους γενικούς εισαγγελεείς για ανανεώσιμη περίοδο θητείας τριών ετών, η οποία ωστόσο δεν θα υπερβαίνει τις περιόδους θητείας τους ως Ευρωπαίων Εισαγγελέων.

Η διαδικασία επιλογής διέπεται από τον κανονισμό διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Οι αναπληρωτές ευρωπαίοι γενικοί εισαγγελεείς διατηρούν το καθεστώς τους ως Ευρωπαίων Εισαγγελέων.

Γ. Οι Ευρωπαϊοί Εισαγγελείς

Σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, οι ευρωπαϊοί εισαγγελείς:

- εποπτεύουν τις έρευνες και τις διώξεις για τις οποίες είναι υπεύθυνοι οι ευρωπαϊοί εντεταλμένοι εισαγγελείς που χειρίζονται την υπόθεση στο κράτος μέλος καταγωγής τους εξ ονόματος του μόνιμου τμήματος και σύμφωνα με τις οδηγίες που έχει δώσει σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 3, 4 και 5.

- παρουσιάζουν περιλήψεις των υποθέσεων υπό την εποπτεία τους και κατά περίπτωση, προτάσεις αποφάσεων που πρέπει να ληφθούν από το αρμόδιο μόνιμο τμήμα, βάσει σχεδίων αποφάσεων που εκπόνησαν οι ευρωπαϊοί εντεταλμένοι εισαγγελείς.

- δύναται να υποκαθιστούν άλλους ευρωπαϊούς εισαγγελείς, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ.1 εδ.2 και τους εσωτερικούς κανονισμούς του EPPO.

- δύναται, σε συγκεκριμένη περίπτωση και σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και με τις οδηγίες που έδωσε το αρμόδιο μόνιμο τμήμα, να δώσουν κατευθύνσεις στον ευρωπαϊό εντεταλμένο εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση, όποτε είναι αναγκαίο για την αποτελεσματική διαχείριση της έρευνας ή της δίωξης ή προς το συμφέρον της δικαιοσύνης ή για να εξασφαλιστεί η συνεπής λειτουργία του EPPO.

- συνδέουν και λειτουργούν ως διάυλοι πληροφόρησης μεταξύ των μόνιμων τμημάτων και των ευρωπαϊών εντεταλμένων εισαγγελέων στα οικεία κράτη μέλη προέλευσης τους.

- παρακολουθούν την εκτέλεση των καθηκόντων του EPPO στα αντίστοιχα κράτη μέλη τους, σε στενή διαβούλευση με τους ευρωπαϊούς εντεταλμένους εισαγγελείς.

- φροντίζουν, σύμφωνα με το κανονισμό και τον εσωτερικό κανονισμό του EPPO, να παρέχονται όλες οι σχετικές πληροφορίες από την κεντρική υπηρεσία στους ευρωπαϊούς εντεταλμένους εισαγγελείς και αντιστρόφως.

- εκτελούν κάθε άλλο καθήκον, όπως προβλέπεται στο κανονισμό του EPPO.

Δ. Οι Ευρωπαϊοί Εντεταλμένοι Εισαγγελείς

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, οι ευρωπαϊοί εισαγγελείς:

- ενεργούν για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα αντίστοιχα κ-μ τους και έχουν τις ίδιες εξουσίες με τους εθνικούς εισαγγελείς όσον αφορά την έρευνα, τη δίωξη και την παραπομπή υποθέσεων ενώπιον της δικαιοσύνης.
- είναι υπεύθυνοι για τις έρευνες και τις διώξεις τις οποίες έχουν κινήσει, οι οποίες τους έχουν ανατεθεί ή των οποίων έχουν επιληφθεί κάνοντας χρήση του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης.
- ακολουθούν την καθοδήγηση και τις εντολές του μόνιμου τμήματος που έχει αναλάβει την υπόθεση καθώς και τις εντολές του εποπτεύοντος ευρωπαϊού εισαγγελέα.
- είναι υπεύθυνοι για την παραπομπή της υπόθεσης ενώπιον της δικαιοσύνης.
- έχουν την αρμοδιότητα να υποστηρίζουν το κατηγορητήριο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης.
- να συμμετέχουν στη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων.
- να ασκούν τα διαθέσιμα ένδικα μέσα σύμφωνα πάντοτε με το ισχύον εθνικό δίκαιο.

V. Τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων

Ο κανονισμός περιλαμβάνει ένα ενισχυμένο και ολοκληρωμένο σύνολο δικονομικών εγγυήσεων, που θα διασφαλίζει την προστασία των δικαιωμάτων των υπόπτων και των άλλων προσώπων που εμπλέκονται σε έρευνες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, με βάση τόσο την υφιστάμενη νομοθεσία της Ε.Ε. όσο και τα εθνικά δικαιώματα υπεράσπισης.

Ο κανονισμός διασφαλίζει ότι ο ύποπτος έχει όλα τα δικαιώματα που του παρέχει η νομοθεσία της Ε.Ε. και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα δικαιώματα αυτά παρατίθενται ρητά και περιλαμβάνουν τα εξής:

- το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση,
- το δικαίωμα ενημέρωσης και πρόσβασης στο υλικό της δικογραφίας,
- το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο και επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και ενημέρωσής τους σε περίπτωση κράτησης,
- το δικαίωμα σιωπής και σεβασμού του τεκμηρίου αθωότητας,
- το δικαίωμα στο ευεργέτημα της πενίας,
- το δικαίωμα προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων, ορισμού εμπειρογνομόνων και εξέτασης μαρτύρων.

- Επιπλέον, ο ύποπτος έχει τα δικαιώματα υπεράσπισης που αναγνωρίζονται από την εθνική νομοθεσία η οποία διέπει τη διαδικασία.

VI. Οι σχέσεις του EPPO με την OLAF και την Eurojust

Οι μελλοντικές σχέσεις του EPPO με άλλα θεσμικά όργανα, οργανισμούς, όργανα και οργανισμούς της Ε.Ε. έχουν μεγάλη σημασία για τη λειτουργία του. Στο πλαίσιο αυτό καθίσταται απολύτως αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρχουν επικαλύψεις στις εντολές και ότι ο νόμος είναι σαφής ως προς το ποιος κάνει τι. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την OLAF και την Eurojust, παρόλο που οι εντολές του EPPO, της OLAF και της Eurojust διαφέρουν σημαντικά τόσο όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής όσο και τη φύση. Ο κανονισμός προβλέπει ότι ο EPPO μπορεί να συνεργάζεται αποτελεσματικά με άλλους φορείς της Ε.Ε, όπως η Eurojust (άρθρο 100), η OLAF (άρθρο 101), η Europol (άρθρο 102), καθώς και άλλα θεσμικά όργανα της Ένωσης (άρθρο 103).

Για το λόγο αυτό, για λόγους σαφήνειας, είναι ευκατίο να ευθυγραμμιστούν τα νομικά μέσα της OLAF και της Eurojust, ώστε να αντικατοπτρίζουν τις μελλοντικές τους σχέσεις με τον EPPO. Ο πρόσφατος κανονισμός για την Eurojust (*Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018*), αντικατοπτρίζει επαρκώς τη σχέση μεταξύ του EPPO και της Eurojust.

Ομοίως, η μελλοντική σχέση μεταξύ της OLAF και του EPPO πρέπει να αντικατοπτρίζεται ορθά στο κανονισμό της OLAF, ο οποίος βρίσκεται υπό αναθεώρηση. Ωστόσο, ο κανονισμός του EPPO καθορίζει επαρκώς τη σχέση μεταξύ αυτών των οργάνων της Ε.Ε.

Όσον αφορά τις σχέσεις του EPPO με την OLAF, το αρ.101 καθορίζει τις βασικές πτυχές της συνεργασίας μεταξύ των δύο φορέων. Ο EPPO θα δημιουργήσει και θα διατηρήσει στενή σχέση με την OLAF με βάση την αμοιβαία συνεργασία στο πλαίσιο των αντίστοιχων εντολών τους. Η OLAF θα παραμείνει αρμόδια για διοικητικές έρευνες παρατυπιών, συμπεριλαμβανομένων υποθέσεων απάτης, που πλήττουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ε.Ε., καθώς και σοβαρά παραπτώματα του προσωπικού της Ε.Ε.

Καθώς δεν συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η OLAF θα συνεχίσει να έχει αρμοδιότητα αναφορικά με τις διοικητικές έρευνες της σε σχέση με τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη με τον ίδιο τρόπο όπως και σήμερα.

Στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, στους τομείς που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η OLAF θα πρέπει να εγκαθιδρύσουν και να διατηρούν στενή

συνεργασία με στόχο την εξασφάλιση της συμπληρωματικότητας των εντολών τους και την αποφυγή αλληλεπικαλύψεων. Στο πλαίσιο αυτό, η OLAF δεν θα κινεί διοικητική έρευνα παράλληλη με έρευνα που διεξάγεται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Στις περιπτώσεις αυτές, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ζητήσει από την OLAF να υποστηρίξει ή να συμπληρώσει τις ενέργειες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Αντιθέτως, στις περιπτώσεις που η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν διεξάγει έρευνα, η OLAF θα διατηρεί την εξουσία να κινήσει διοικητική έρευνα με δική της πρωτοβουλία, σε στενή διαβούλευση όμως με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορεί να παρέχει στην OLAF σχετικές πληροφορίες ώστε η τελευταία να εξετάζει τις ενδεδειγμένες διοικητικές ενέργειες.

VII. Οι σχέσεις του EPPO με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη

Δεδομένου ότι δεν επιθυμούν όλα τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στον EPPO, ο κανονισμός προβλέπει, στο αρ.105 ότι ο EPPO μπορεί να συνάψει συμφωνίες συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σχετικά με την ανταλλαγή στρατηγικών πληροφοριών και την απόσπαση αξιωματικών-συνδέσμων στον EPPO. Επιπλέον, ο EPPO μπορεί να ορίσει, σε συμφωνία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές, σημεία επαφής στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη προκειμένου να διευκολυνθεί η συνεργασία σύμφωνα με τις ανάγκες του EPPO.

Το αρ.105 παρ.3 ορίζει ότι, ελλείψει νομικής πράξης σχετικά με τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και των διαδικασιών παράδοσης μεταξύ του EPPO και των αρμόδιων αρχών των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κοινοποιούν στον EPPO (ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των εφαρμοστέων ενωσιακών πράξεων για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις) τις υποθέσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του EPPO.

Η επιστροφή στο κεκτημένο της Ένωσης για τη δικαστική συνεργασία, δηλαδή τα διάφορα μέσα αμοιβαίας αναγνώρισης, όπως το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, μπορεί να είναι ένας βιώσιμος τρόπος για αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ του EPPO και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας (αρ. 4 ΣΛΕΕ).

VIII. Οι σχέσεις του EPPO με τρίτες χώρες

Όσον αφορά τις τρίτες χώρες, ο κανονισμός προβλέπει, όπως προαναφέρθηκε, ότι ο EPPO θα πρέπει να ασκεί την αρμοδιότητά του όσο το δυνατόν ευρύτερα, έτσι ώστε, υπό ορισμένες συνθήκες, οι έρευνες

και οι διώξεις του να επεκταθούν σε αδικήματα που διαπράττονται εκτός του εδάφους των κρατών μελών. Αυτό σημαίνει ότι ο ΕΡΡΟ θα μπορούσε να διερευνήσει μια υπόθεση απάτης σχετικά με τα κονδύλια της Ε.Ε. σε μια τρίτη χώρα, εάν ο ύποπτος είναι υπάλληλος της Ε.Ε, πολίτης της Ε.Ε. ή εάν υπάρχει κάποιος άλλος πραγματικός σύνδεσμος που μπορεί να αποδειχθεί.

Σύμφωνα με το άρθρο 104, ο ΕΡΡΟ θα έχει διάφορους διαδοχικούς τρόπους συνεργασίας με τις αρχές τρίτων χωρών. Ειδικότερα: α) ο ΕΡΡΟ μπορεί να συνάψει συμφωνίες συνεργασίας με τις αρχές τρίτων χωρών προκειμένου να διευκολυνθεί η συνεργασία, η ανταλλαγή πληροφοριών και η απόσπαση αξιωματικών συνδέσμων στον ΕΡΡΟ, β) οι διεθνείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί από την Ε.Ε. ή στις οποίες έχει προσχωρήσει η Ε.Ε. σε τομείς που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΕΡΡΟ, δεσμεύουν τον ΕΡΡΟ σε σχέση με τρίτες χώρες. Ελλείψει τέτοιων πολυμερών συμφωνιών, ένα κράτος μέλος της Ε.Ε. αναγνωρίζει και ενημερώνει τον ΕΡΡΟ ως αρμόδια αρχή, εφόσον επιτρέπεται βάσει της σχετικής πολυμερούς διεθνούς συμφωνίας και με την επιφύλαξη της αποδοχής της τρίτης χώρας.

Ως εναλλακτική λύση, οι ευρωπαίοι εντεταλμένοι εισαγγελείς, οι οποίοι συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους ως εθνικοί εισαγγελείς ταυτόχρονα, μπορούν να προσφύγουν στις εξουσίες τους ως εθνικών εισαγγελέων και να ζητήσουν νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις από τις αρχές των τρίτων χωρών. Αυτό μπορεί να συμβεί βάσει διεθνών συμφωνιών που έχουν συναφθεί από το εμπλεκόμενο στην υπόθεση κράτος μέλος ή βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου. Τέλος, ο ΕΡΡΟ μπορεί να ζητήσει νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις από τρίτες χώρες σε μια συγκεκριμένη περίπτωση σε ad hoc βάση.

IX. Μελλοντικές εξελίξεις

Η Επιτροπή παρουσίασε στις 17.9.2018 με σχετικό έγγραφο της (12190/18) την πρωτοβουλία, με την οποία θα συνεπαγόταν αλλαγή στη Συνθήκη, προκειμένου να επεκταθούν οι αρμοδιότητες του ΕΡΡΟ σε τρομοκρατικά εγκλήματα που πλήττουν περισσότερο από ένα κράτος μέλος στο πλαίσιο της συνολικής και ενισχυμένης ευρωπαϊκής αντίδρασης σε τρομοκρατικές απειλές.

Η σχετική ανακοίνωση συνοδευόταν από ένα παράρτημα με πρωτοβουλία της Επιτροπής για την ενδεχόμενη έγκριση απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την τροποποίηση του άρθρου 86 παρ. 1 & 2 της ΣΛΕΕ με σκοπό την επέκταση της αρμοδιότητας του ΕΡΡΟ σε τρομοκρατικά αδικήματα που πλήττουν περισσότερο από ένα κράτη μέλη.

Το άρθρο 86 παρ.4 της ΣΛΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα επέκτασης των αρμοδιοτήτων του ΕΡΡΟ. Σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ.4 της ΣΛΕΕ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση του άρθρου 86 της ΣΛΕΕ για την επέκταση των εξουσιών του ΕΡΡΟ σε σοβαρό έγκλημα που πλήττει περισσότερα του ενός κ-μ, ενώ το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα αφού λάβει τη συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπή η ενισχυμένη Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (ΕΡΡΟ) θα βελτιώσει την καταπολέμηση της τρομοκρατίας καλύπτοντας τα υφιστάμενα κενά αναφορικά με τους κάτωθι τομείς :

- i. Συντονισμένες έρευνες: Σήμερα, τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι αρμόδια να ερευνούν και να διώκουν εγκλήματα τρομοκρατίας, αλλά οι εξουσίες τους περιορίζονται στα εθνικά τους σύνορα. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι υπεύθυνη για τις έρευνες και θα κατευθύνει τις διάφορες αρχές των κρατών μελών και τους οργανισμούς της Ε.Ε. που ασχολούνται με υποθέσεις τρομοκρατίας οι οποίες αφορούν περισσότερα από ένα κράτη μέλη.
- ii. Έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών: Αν και έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος με επιτυχείς περιπτώσεις διασυνοριακής συνεργασίας, η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με ποινικές υποθέσεις μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη εγκλημάτων τρομοκρατίας εξακολουθεί σήμερα να είναι ενίοτε πολύ αργή. Αυτό μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα ορισμένοι τρομοκράτες να αποφεύγουν τη ποινική δίωξη. Με την ολοκληρωμένη δομή της, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι σε θέση να αποκτήσει μοναδική εικόνα των δραστηριοτήτων των τρομοκρατών σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη ενώ θα έχει καλύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες από τα κράτη μέλη μέσω των Ευρωπαϊκών Εισαγγελέων που απαρτίζουν το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ή των Ευρωπαϊκών εντεταλμένων εισαγγελέων. Θα είναι στην πλέον κατάλληλη θέση ώστε να συλλέγει και να ανταλλάσσει πληροφορίες σε ολόκληρη την Ένωση, με τους οργανισμούς Eurojust και Europol της Ε.Ε., καθώς και με τρίτες χώρες.
- iii. Συνοχή των ερευνών στα διάφορα κράτη μέλη: σήμερα, υπάρχει ο κίνδυνος τρομοκρατικές υποθέσεις που αφορούν περισσότερα από ένα κράτη μέλη να ερευνώνται με ασυντόνιστο τρόπο, θέτοντας σε κίνδυνο την επιτυχή δίωξη. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα διευθύνει κεντρικά τις έρευνες, ανεξαρτήτως του τόπου όπου έλαβαν χώρα τα εγκλήματα, και στη συνέχεια θα συνδέει καλύτερα την έρευνα και τη δίωξη. Επιπλέον, η ενισχυμένη Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως

παράγοντας ενωσιακού επιπέδου, θα αποφύγει την αναποτελεσματική παράλληλη δίωξη συναφών υποθέσεων, που συχνά θέτει σε κίνδυνο την επιτυχή καταπολέμηση των εγκλημάτων τρομοκρατίας.

Ενόψει της προγραμματισμένης συνόδου κορυφής του Συμβουλίου της Ε.Ε. το Μαΐο του 2019, η Επιτροπή κάλεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προωθήσει την πρωτοβουλία αυτή από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να αποφασίσει σχετικά με την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε εγκλήματα τρομοκρατίας που αφορούν περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Όταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίσει ομόφωνα την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, η Επιτροπή μπορεί να προωθήσει περαιτέρω αυτή τη διαδικασία, προτείνοντας τροποποίηση του κανονισμού για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.